

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **MESANA Real s.r.o.**, se sídlem Tachov, Máchova 2161, IČ: 29065895, zast. Mgr. Luděk Šikolou, advokátem se sídlem Brno, Údolní 567/33, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Praha 1, Staroměstské nám. 6, za účasti těchto osob zúčastněných na řízení: 1. ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, IČ: 24729035, zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem se sídlem Praha 1, Karoliny Světlé 301/8, 2. MUDr. I. S., bytem N., v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 15.11.2011 č.j. 27824/2011-31-4

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 24.5.2011 č.j. 39722/2010-83/1165 vydaným v přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zrušilo:

1. rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje č.j. 133311/2010/KUSK, sp.zn. SZ 106771/2010/KUSK REG/Gr ze dne 30.7.2010, kterým bylo v odvolacím řízení zčásti změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Knín, stavebního úřadu č.j. 2700/10-ič/6, sp. zn. 2700/09-Č ze dne 13.4.2010 a jako nepřipustné zamítnuto odvolání MUDr. I. S.;

2. rozhodnutí Městského úřadu Nový Knín, stavebního úřadu č.j. 2700/10-ič/6, sp. zn. 2700/09-Č ze dne 13.4.2010 o umístění a povolení stavby „*Fotovoltaická elektrárna na výrobu elektrické energie (stavba dočasná)*“ na pozemku parc. č. 217/1 v k.ú. Nová Hraštice;

a věc vrátilo Městskému úřadu Nový Knín, stavebnímu úřadu. Ministerstvo pro místní rozvoj zároveň určilo, že účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení nastávají podle § 99 odst. 3 správního řádu ode dne jeho právní moci (ex nunc).

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) ministr pro místní rozvoj zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 24.5.2011 č.j. 39722/2010-83/1165. V odůvodnění napadeného rozhodnutí mj. uvedl, že dne 20.9.2010 ministerstvo obdrželo od MUDr. I. S. podnět k provedení přezkumného řízení. Na základě tohoto podnětu ministerstvo zahájilo přezkumné řízení, přezkoumalo rozhodnutí krajského úřadu i stavebního úřadu a obě rozhodnutí č.j. 39722/2010-83/1165 ze dne 24.5.2011 zrušilo. V odůvodnění zrušovacího rozhodnutí ministerstvo mimo jiné uvedlo, že stavební úřad pochybil, když jednoznačně nestanovil okruhy účastníků řízení územního řízení a stavebního řízení. MUDr. I. S. nebylo oznámeno zahájení řízení ani rozhodnutí ve věci. Stavební úřad dále nepostupoval ve společném řízení podle ustanovení § 140 odst. 7 správního řádu, když účastníky řízení nepoučil, že se oba výroky rozhodnutí vzájemně podmiňují a že odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby má odkladný účinek i vůči rozhodnutí o povolení stavby. Dalším pochybením stavebního úřadu bylo nedoručení oznámení o zahájení řízení a prvoinstančního rozhodnutí účastníku řízení P. S.. Stavební úřad také zcela nedostatečně posoudil soulad záměru s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování a s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území. Stanovisko dotčeného orgánu k zásahu do krajinného rázu a souhlas s dočasným odnětím zemědělské půdy byly vydány až po veřejném ústním jednání, čímž stavební úřad porušil svou povinnost seznámit účastníky řízení s těmito podklady a účastníkům byla upřena možnost vyjádřit se k nim. Stavba je umístěována v ochranném pásmu dráhy, ovšem ve spise chybí stanovisko Správy železniční dopravní cesty, s.o., které je nutné podle § 8 a § 9 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 111 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad povinen ověřit účinky budoucího užívání stavby. Ze stanoviska ČEZ ze dne 22.3.2010 vyplývá, že stavbu nelze připojit do distribuční sítě. Stavební úřad tím, že přesto povolil stavbu, dostatečně neověřil účinky budoucího užívání stavby. V řízení v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, protože pro funkčnost stavby elektrárny je připojení k distribuční síti klíčové. Ze správních spisů také nevyplývá, že by se správní orgány obou stupňů zabývaly otázkou zásahu ochranného pásma výroby elektřiny do sousedních pozemků, které nejsou ve vlastnictví stavebníka (odvolatele), aby jejich vlastníci byli nejen účastníky územního řízení, ale aby byli o přímém dotčení jejich práv v územním řízení vyrozuměni a mohli se tak k němu vyjádřit. S ohledem na výše uvedené ministerstvo konstatovalo, že obě rozhodnutí je třeba pro nezákonnost zrušit. Dále se zabývalo ochranou práv nabytých v dobré víře a tím, kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení.

Ministr pro místní rozvoj dále v odůvodnění shrnul obsah námitek uplatněných žalobcem v rozkladu a k těmto uvedl, že v daném případě veřejný zájem na zákonnosti vydávaných rozhodnutí převažuje nad zásadou ochrany práv (žalobce) nabytých v dobré víře, a to zejména s ohledem na skutečnost, že o existenci práv nabytých v dobré víře lze důvodně pochybovat vzhledem k existenci negativního stanoviska společnosti ČEZ Distribuce a.s.,

z 22.3.2010 k možnosti připojení předmětné stavby k distribuční soustavě. Připojení k distribuční soustavě je pro předmětnou stavbu jakožto výrobu elektrické energie klíčové pro její funkčnost, a žalobce si proto musel být vědom, že předmětná stavba nesplňuje požadavky uvedené v § 111 odst. 2 stavebního zákona. Toto negativní stanovisko k možnosti připojení předmětné stavby k distribuční soustavě bylo vydáno před vydáním rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby (z 13.4.2010), ze kterého jasně vyplývá účel stavby, když na straně jedna je uvedeno „Systém bude vyrobenou elektrickou energii o celkovém výkonu 1950kW dodávat do rozvodu 22kV ČEZ Distribuce a.s.“. Tento účel ale vzhledem k existenci negativního stanoviska k možnosti připojení nemohl být naplněn. Nemožnosti připojení si byl žalobce vědom, což dokládá skutečnost, že v průběhu řízení u Energetického regulačního úřadu (ve věci sporu ohledně uzavření smlouvy o připojení mezi žalobcem a společností ČEZ Distribuce a.s.) doložil prohlášení ze dne 20.8.2010, že prozatím nebude dodávat vyrobenou elektrickou energii do rozvodu, jak je uvedeno v projektové dokumentaci, a také fakt, že předmětná stavba nebyla realizována. Řízení u Energetického regulačního úřadu přitom nebylo pravomocně ukončeno před vydáním rozhodnutí krajského úřadu o odvolání ze dne 30.7.2010, takže nemožnost připojení v době jeho rozhodování stále existovala. Proto žalobce nemohl z rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby nabýt práva v dobré víře. Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č.j. 04419-18/2010-ERÚ, sp.zn. ÚP- 4419/2010-ERÚ ze dne 25.10.2010 pak byl po novém projednání věci zamítnut návrh žalobce na stanovení smlouvy o připojení mezi ním a společností ČEZ Distribuce a.s. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut předsedou Energetického regulačního úřadu rozhodnutím č.j. 04419-23/2010-ERÚ ze dne 10.1.2011 a rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.1.2011. Nemožnost připojení předmětné stavby do distribuční sítě tak stále trvá.

Ministr pro místní rozvoj dále konstatoval, že ochranné pásmo předmětné stavby zasahuje do sousedních pozemků parc. č. 217/71, 217/3 a 191/2 v k.ú. Malá Hraštice, čímž dochází k omezení vlastnického práva majitelů těchto pozemků. Z vyjádření Mysliveckého sdružení Hubert Malá Hraštice k podanému rozkladu vyplývá zcela jednoznačný nesouhlas se zásahem ochranného pásma do pozemku parc. č. 217/3 v k.ú. Malá Hraštice ve vlastnictví tohoto subjektu. Vyvozovat souhlas Mysliveckého sdružení Hubert Malá Hraštice s existencí ochranného pásma výroby elektřiny na pozemku parc. č. 217/3 v k.ú. Malá Hraštice ze souhlasu s připojením předmětné stavby na sloup na témže pozemku (jak uvádí žalobce v podaném rozkladu) není možné, neboť tyto skutečnosti spolu nijak nesouvisí. Existence přípojky a jejího ochranného pásma navíc představuje podstatně menší zásah do vlastnického práva, protože podle § 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“) ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu; u podzemního vedení o napětí nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu, zatímco ochranné pásmo výroby elektřiny činí 20 metrů. V ochranném pásmu výroby elektřiny je podle ustanovení § 46 odst. 8 energetického zákona bez předchozího souhlasu vlastníka tohoto zařízení zakázáno zřizovat stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, uskladňovat hořlavé a výbušné látky, provádět zemní práce, provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob a provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením. Všechna tato omezení vlastnického práva vlastníků sousedních pozemků parc. č. 217/71, 217/3 a 191/2 v k.ú. Malá Hraštice zcela nepochybně nelze považovat za žádnou nebo velmi malou újmu jiným účastníkům řízení, jak uvádí žalobce. Z rozhodnutí ministerstva vyplývá, že ochranné pásmo výroby elektřiny (stanovené podle § 46

energetického zákona) zasahuje do sousedních pozemků, které nejsou ve vlastnictví stavebníka, jejich vlastníci nebyli o této skutečnosti uvědoměni a nemohli vyjádřit svůj souhlas nebo nesouhlas s touto skutečností. V tomto omezení vlastnického práva k sousedním pozemkům lze jednoznačně spatřovat újmu vzniklou jiným účastníkům řízení. Stejně tak z rozhodnutí ministerstva vyplývá, že újma veřejnému zájmu vznikla vydáním rozhodnutí v rozporu s právními předpisy. Vzhledem k výše uvedenému újma vzniklá žalobci na jeho subjektivním právu zrušením rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání není ve zjevném nepoměru k újmě, která již vznikla veřejnému zájmu a dalším účastníkům řízení, u nichž by v důsledku nezákonného rozhodnutí došlo k nepřipustnému omezení jejich vlastnického práva k pozemkům. Podmínky pro zastavení přezkumného řízení stanovené v § 94 odst. 4 správního řádu proto nebyly naplněny. Ministr pro místní rozvoj přisvědčil též závěru ministerstva, že stavební úřad nedal účastníkům řízení možnost seznámit se s dodatečně získanými podklady rozhodnutí (stanovisko dotčeného orgánu k zásahu do krajinného rázu a souhlas s dočasným odnětím zemědělské půdy byly vydány až po veřejném ústním jednání), čímž jim byla upřena možnost vyjádřit se k nim. Tím došlo k dotčení procesního práva účastníků řízení uvedeného v § 36 odst. 3 správního řádu. Stejně tak ministerstvo správně vytklo, že předmětná stavba je umístována v ochranném pásmu dráhy, přičemž podle § 9 odst. 1 zákona o dráhách je možné v ochranném pásmu dráhy zřizovat a provozovat stavby jen se souhlasem drážního správního úřadu a za podmínek jím stanovených. Takový souhlas ovšem není obsahem spisu.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 24.5.2011 č.j. 39722/2010-83/1165. V žalobě konstatoval, že svůj požadavek na zrušení rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj vydaného v přezkumném řízení, kterým bylo zrušeno odvolací rozhodnutí potvrzující rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení, v rozkladu odůvodňoval tím, že byly splněny podmínky pro postup dle § 94 odst. 4 správního řádu (*Jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoliv rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví*). Žalobce v rozkladu zdůrazňoval, že nabyl práva z rozhodnutí Městského úřadu v Novém Kníně o umístění a povolení stavby v dobré víře. K pochybení došlo pouze na straně správních orgánů a žalobce k němu svým chováním nepřispěl. Ochrana dobré víry má v přezkumném řízení jednoznačně přednost před zájmem na striktní legalitě rozhodnutí. Žalovaný ovšem v napadeném rozhodnutí uvedl, že „o existenci práv nabytých v dobré víře lze důvodně pochybovat, vzhledem k existenci negativního stanoviska společnosti ČEZ Distribuce a.s., z 22.3.2010 k možnosti připojení předmětné stavby k distribuční soustavě....“ Výklad účinků daného negativního stanoviska ČEZ Distribuce a.s., provedený žalovaným je dle názoru žalobce mylný a v rozporu se zákonem, protože samo stanovisko bylo vydáno nezákonným způsobem. Žalobce v této souvislosti zdůraznil, že ČEZ Distribuce a.s., jako příslušný provozovatel distribuční soustavy má ze zákona povinnost připojit k distribuční soustavě výrobu každého žadatele, který o to požádá a splňuje podmínky připojení. Tato povinnost vyplývá z § 4 odst. 1 a 2 zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 180/2005 Sb.“), které stanoví, že „Provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatelé distribučních soustav jsou povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 (dále jen "zařízení") za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů,

pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů (dále jen "výrobce") požádá a pokud splňuje podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem." Tímto zvláštním předpisem je energetický zákon, který v § 25 odst. 11 písm. a) stanoví: „Provozovatel distribuční soustavy je dále povinen připojit k distribuční soustavě zařízení každého a umožnit distribuci každému, kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení a obchodní podmínky stanovené Pravidly provozování distribuční soustavy, s výjimkou případu prokazatelného nedostatku kapacity zařízení pro distribuci nebo při ohrožení spolehlivého provozu distribuční soustavy.“ Tato ustanovení tedy ukládají společnosti ČEZ Distribuce a.s., připojit každého, kdo o to požádá a splňuje podmínky Pravidel provozování distribuční soustavy (PPDS), s výjimkou případů, kdy připojení žadatele neumožňuje naplněná kapacita distribuční soustavy nebo pokud by výrobní elektřiny žadatele ohrozila spolehlivý provoz distribuční soustavy (a to vzhledem k charakteru výroby nebo objektivního nastalého stavu ohrožení soustavy).

Postup připojování je podrobněji upraven ve vyhlášce č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě (dále jen „vyhláška č. 51/2006 Sb.“) a Pravidlech provozování distribuční soustavy. Žalobce podal žádost o připojení výroby k distribuční soustavě dne 15.7.2009. Dle vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném k datu podání žádosti o připojení jsou podmínkami připojení: podání žádosti o připojení, souhlasné stanovisko provozovatele distribuční soustavy k žádosti o připojení vydané postupem dle § 5 vyhlášky a uzavření smlouvy o připojení mezi žadatelem a provozovatelem distribuční soustavy. Ustanovení § 5 této vyhlášky pak upravuje podrobný postup pro vydávání stanoviska k žádosti o připojení, včetně lhůt, dokdy je takové stanovisko možné vydat. Provozovatel distribuční soustavy je povinen dle ust. § 5 odst. 3 vyhlášky č. 51/2006 Sb., vydat stanovisko do 30 dnů (v případě potřeby technických měření sítě do 60 dnů) ode dne obdržení žádosti o připojení, nebo po obdržení všech doplňujících údajů v potřebném rozsahu. Dle odst. 4 stejného ustanovení pak v případě, že nelze žadatele připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem, vyrozumí provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy písemně žadatele o konkrétních důvodech zamítnutí jeho žádosti o připojení ve lhůtě dle předchozího odstavce, tedy ve lhůtě 30 dnů (max. 60 dnů) od dne obdržení žádosti o připojení. Z uvedeného ustanovení vyplývá limitace provozovatele distribučních služeb co do lhůty pro oznámení nemožnosti připojení zařízení žadatele, a to rovněž pokud připojení není možné z důvodu ohrožení spolehlivého provozu distribuční soustavy. ČEZ Distribuce a.s., byla tedy povinna oznámit žalobci zamítavé stanovisko k jeho žádosti o připojení ve lhůtě 30 (max. 60 dnů) od obdržení žádosti, nikoliv až po uplynutí více jak osmi měsíců po podání žádosti o připojení. Není v souladu se zákonem postup účastníka řízení (míněno společnosti ČEZ Distribuce a.s.), kdy k uplatnění důvodů pro nepřipojení dle energetického zákona došlo teprve stanoviskem ze dne 22.03.2010. ačkoliv žádost o připojení byla žalobcem podána dne 15.07.2009 a k prvnímu vydání kladného stanoviska k žádosti došlo již 11.08.2009.

Žalobce dále uvedl, že si je vědom toho, že v příloze č. 4 Pravidel pro provozování distribuční soustavy je v čl. 4.3. zakotvena možnost vydat stanovisko s pouze předběžným určením místa připojení. Možnost připojení výroby do tohoto konkrétního místa je posuzována v tzv. studii připojitelnosti, která prověřuje technické parametry připojení. Studie připojitelnosti prověřuje podmínky připojení v daném konkrétním místě co do jejich technické proveditelnosti, avšak rozhodně nezkoumá možnost či pravděpodobnost ohrožení spolehlivého provozu distribuční soustavy. Pokud studie připojitelnosti neprokáže nemožnost připojení záměru z důvodů nedostatku kapacity distribuční sítě v místě připojení, považují se všechny ostatní podmínky připojení za splněné a připojení záměru fotovoltaické elektrárny je možné realizovat. Ve prospěch takového výkladu hovoří i stanovení doby platnosti stanoviska

a rezervace kapacity připojení. Mimoto žalobce již v té době uhradil poměrnou část nákladů na připojení. Po předložení kladné studie připojitelnosti již nemá ČEZ Distribuce a.s., jakožto provozovatel distribuční soustavy prostor k uvažování, zda výrobu elektřiny připojí či ne. Provozovatel distribuční soustavy není správním orgánem, aby hodnotil odborně podklady a vyvozoval z nich závěry na základě volně úvahy, má povinnost výrobu elektřiny při splnění stanovených podmínek připojit. To výslovně vyplývá z přílohy č. 14 čl. 4.3 Pravidel provozování distribuční soustavy. Ustanovení čl. 4.3.1. in fine stanoví, že „*po předložení studie s kladným výsledkem je do 30 dnů žadateli vystaveno vyjádření dle bodu 4.3.2.*“ Čl. 4.3.2. pak upravuje závazné stanovisko o připojení.

Vázat sdělení o nemožnosti připojení žalobce k soustavě z důvodu ohrožení spolehlivého provozu distribuční soustavy na dodání studie připojitelnosti nemá žádné zákonné ani logické opodstatnění. Vydat negativní stanovisko z důvodu ohrožení distribuční soustavy lze toliko ve výše uvedené lhůtě 30 dnů od podání žádosti, nikoli po dodání studie připojitelnosti, která se otázkou ohrožení distribuční soustavy vůbec nezabývá. Postup společnosti ČEZ Distribuce, a.s., která po předložení kladné studie připojitelnosti žádost žalobce bez dalšího zamítla s obecným poukazem na potenciální ohrožení bezpečnosti a stability distribuční soustavy, je tudíž nezákonný. Tento postup žalobce rovněž napadl žalobou, o které nyní probíhá soudní řízení. Společnost ČEZ Distribuce, a.s., vydala kladné stanovisko k žádosti žalobce o připojení dne 11.08.2009. Stanovisko ze dne 22.3.2010, kterým byla zamítnuta žádost žalobce s odkazem na § 25 odst. 11 písm. a) energetického zákona, je nezákonné, protože takové stanovisko je provozovatel oprávněn dle § 5 odst. 3 vyhlášky č. 51/2006 Sb., vydat ve lhůtě 30 dnů od podání žádosti o připojení, nikoliv však po uplynutí více než osmi měsíců ode dne podání žádosti. Takový postup ČEZ Distribuce, a.s., výrazně narušuje právní jistotu žalobce ohledně připojení výroby žalobce k distribuční soustavě. Ačkoliv mu nejprve bylo vydáno kladné stanovisko k žádosti o připojení, toto stanovisko bylo naprosto svévolně změněno po uplynutí více než sedmi měsíců, během kterých žalobce zahájil přípravu FVE a vynaložil náklady související s připojováním výroby. Jedná se tedy o zásah do práv nabytých v dobré víře, která požívají právní ochrany.

Z výše uvedeného dle žalobce vyplývá, že nepochybně nabyl právo z územního rozhodnutí a stavebního povolení v dobré víře, že výrobu žalobce je možné připojit k distribuční soustavě, což vyplývá ze stanoviska ČEZ Distribuce a.s., k připojení výroby žadatele ze dne 11.08.2009. Byly tedy naplněny předpoklady pro postup dle § 94 odst. 4 správního řádu. Závěr správního orgánu o tom, že žalobce nenabyl práva v dobré víře, se opírá toliko o nezákonné stanovisko společnosti ČEZ Distribuce, a.s., a je proto nesprávný. Postup žalovaného je proto v rozporu s § 94 odst. 4 správního řádu. Újma, která žalobci hrozí v důsledku zrušení stavebního povolení pro výrobu, dosahuje výše 280.000.000,- Kč, mnohanásobně převyšuje újmu, která by mohla vzniknout jiným účastníkům řízení, a je tedy ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi řízení nebo veřejnému zájmu. Žalovaný měl tedy postupovat dle ust. § 94 odst. 4 správního řádu a řízení usnesením zastavit.

V podání ze dne 27.3.2012 žalobce k věci samé uvedl, že doplňuje podanou žalobu o souhlas pana A. N. a Mysliveckého sdružení Hubert s umístěním FVE na pozemku parc. č. 217/1. S Mysliveckým sdružením Hubert žalobce uzavřel dohodu, že ochranné pásmo FVE bude končit na hranici pozemku parc. č. 217/1. Toho žalobce dosáhne instalací panelů s odlišnými technickými vlastnostmi tak, že nedojde ke změně celkového projektu a ostatní podmínky územního rozhodnutí, stavebního povolení a stanoviska k připojení nebudou dotčeny. Žalobce tímto dokládá, že jiným účastníkům řízení nevzniká vydáním územního

rozhodnutí a stavebního povolení újma, zatímco žalobci vzniká (jeho zrušením) újma značného rozsahu.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že o existenci práv nabytých v dobré víře lze v případě žalobce důvodně pochybovat vzhledem k tomu, že negativní stanovisko ČEZ Distribuce a.s., z 22.3.2010, k možnosti připojení předmětné stavby k distribuční soustavě bylo vydáno před vydáním rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby. Žalovanému nepřísluší toto stanovisko hodnotit, nicméně je třeba uvést, že rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 25.10.2010 byl zamítnut návrh žalobce na stanovení smlouvy o připojení mezi ním a společností ČEZ Distribuce a.s. Rozklad proti tomuto rozhodnutí byl zamítnut předsedou Energetického regulačního úřadu rozhodnutím ze dne 10.1.2011 a nemožnost připojení předmětné stavby do distribuční sítě tak stále trvá. Řízení u Energetického regulačního úřadu nebylo pravomocně ukončeno před vydáním rozhodnutí krajského úřadu o odvolání ze dne 30.7.2010, takže nemožnost připojení v době rozhodování krajského úřadu stále existovala. Také proto žalobce nemohl z rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby nabýt práva v dobré víře. V dalším žalovaný argumentoval zcela shodně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že dne 10.2.2011 podal žalobu o nahrazení rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a předsedy Energetického regulačního úřadu podle části páté občanského soudního řádu. Řízení o této žalobě je vedeno u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 6 C 39/2012; o návrhu žalobce nebylo doposud rozhodnuto. Žalobce v replice setrval na argumentaci uvedené v žalobě, a sice že negativní stanovisko ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 22.3.2010 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, protože již dne 11.8.2009 bylo společností ČEZ Distribuce, a.s., vydáno kladné stanovisko k připojení výrobní žalobce k distribuční soustavě. Rozhodnutí o nezákonnosti stanoviska ze dne 22.3.2010 se žalobce rovněž domáhá v soudním řízení. Nelze tedy činit závěry, že vzhledem k existenci tohoto nezákonného stanoviska nebyl žalobce jako žadatel v dobré víře. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ani předsedy Energetického regulačního úřadu není konečným rozhodnutím ve věci.

Žalobce dále uvedl, že v řízení doložil souhlas A. N. a Mysliveckého sdružení Hubert jako vlastníků označených sousedních pozemků, jakož i souhlasné stanovisko drážního úřadu. Doložil, že jiným účastníkům řízení ani jinému veřejnému zájmu nevzniká vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení újma, zatímco jemu vzniká újma značného rozsahu.

MUDr. I. S. jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k věci samé uvedla, že je dotčena předmětnou stavbou (vzhledem k blízkosti plánované FVE od jejího rodinného domu). V odvolání proti rozhodnutí MěÚ Nový Knín namítala mj. nesoulad s územním plánem obce Malá Hraštice a nezákonný zásah do krajinného rázu. Krajský úřad však její námítky nezkoumal věcně, čímž vznikla újma jejím vlastnickým právům. MUDr. I. S. nesouhlasí s tvrzením žalobce, že pochybily pouze správní orgány. Bylo na zodpovědnosti stavebníka vybrat si takového projektanta, který dodrží § 159 stavebního zákona. To se však v daném případě nestalo, neboť (projektant) připravovanou projektovou dokumentaci s dotčenými orgány vůbec nekoordinoval a k vydání závazných stanovisek tak došlo až po veřejném ústním projednání, ačkoli měla být předložena již s podáním žádosti. Vypracovaná PD dále nerespektovala platný územní plán obce Malá Hraštice. Stejně tak bylo povinností stavebníka podat žádost, která bude odpovídat vypracované PD. Ani to se však nestalo. Tato pochybení rozhodně nemohou jít k tíži správních orgánů či ostatních účastníků řízení. MUDr.

I. S. nesouhlasí ani s tvrzením žalobce, že škoda vzniklá zrušením rozhodnutí by činila přibližně 280 milionů Kč. Má za to, že stavebník mohl a měl tuto újmu, včetně zdůvodnění její výše, uvést již ve vyjádření k podkladům k přezkumnému řízení ve lhůtě stanovené usnesením ministerstva ze dne 18.1.2011. Ačkoli stavba byla pravomocně povolena již v září 2010, v celém období až do pravomocného zrušení povolení v listopadu 2011 nebylo s její realizací započato. Kalkulace předpokládaných příjmů tak nemůže užívat dotované ceny pro FVE zprovozněné v roce 2010. Od března 2011 již velké, nově realizované FVE nejsou vůbec dotovány. Lze tak důvodně pochybovat, že by škoda vzniklá zrušením stavebního povolení v listopadu 2011 byla, byť jen řádově, srovnatelná s částkou uvedenou v žalobě. Pouze novým projednáním řádné kompletní žádosti a PD u MěÚ Nový Knín může být dosaženo toho, aby stavebník dodržel veškeré zákonné požadavky, včetně realizace celé plochy izolační zeleně, jak požaduje územní plán obce Malá Hraštice.

Společnost ČEZ Distribuce, a.s., svého práva vyjádřit se jako osoba zúčastněná na řízení k věci samé nevyužila.

V podání ze dne 5.8.2014 žalobce reagoval na vyjádření MUDr. I. S.. Uvedl, že jmenovaná nebyla účastníkem řízení o umístění a povolení stavby FVE Malá Hraštice, kdy v tomto řízení nebyla dotčena její práva. MUDr. S. svým odvoláním, následně podaným podnětem k přezkumu a vyjádřením k žalobě nesleduje změnu podmínek umístění navrhované fotovoltaické elektrárny, nýbrž se touto cestou snaží dosáhnout vyřešení svých dlouhodobých sousedských sporů s vlastníky pozemků parc. č. 217/67, 217/68 a 217/71 manžely N.. Tyto pozemky ovšem nebyly předmětem řízení o umístění stavby, stavba navrhované elektrárny se na nich neumísťovala. Tím, že byl rozhodnutím odvolacího orgánu do výroku rozhodnutí vložen pozemek parc. č. 217/3, nemohlo dojít k ovlivnění práv MUDr. S., jelikož tento pozemek nesousedí ani s pozemkem ve vlastnictví MUDr. S. (pozemek parc. č. 217/23), ani s MUDr. S. sporovanými pozemky parc. č. 217/67, 217/68 a 217/71. Žalobce se domnívá, že zájmům MUDr. S. bylo fakticky vyhověno v nejvyšší možné míře, co se týče předmětu řízení o umístění stavby žalobce, a to přesto, že nebyla správním úřadem kvalifikována jako účastník řízení. Pochybením mohlo být dle názoru žalobce nejvýše to, že stavební úřad MUDr. S. usnesením neoznámil, že není účastníkem řízení. Tato vada ovšem nemůže mít žádný vliv na podmínky umísťované stavby. Žalobce již soudu doložil souhlasy všech vlastníků sousedních pozemků, kteří by navrhovanou stavbou mohli být dotčeni, a to pana A. N. a Mysliveckého sdružení Hubert, jakož i souhlasné stanovisko drážního úřadu. Doložil tedy, že jiným účastníkům řízení ani jinému veřejnému zájmu nevzniká vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení újma, zatímco žalobci vzniká újma značného rozsahu.

Pokud jde o vyčíslení újmy, která by mu vznikla v důsledku zrušení rozhodnutí o umístění a povolení stavby FVE Malá Hraštice, žalobce poukázal na svou argumentaci obsaženou v rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 24.5.2011, č.j. 39722/2010-83/1165, v níž uvedl: „*Podateli by zrušením rozhodnutí o umístění a povolení stavby naopak vznikla újma velkého rozsahu. Pokud by podatel nemohl vyrábět a dodávat do sítě elektřinu z výroby umístěné a postavené na předmětných pozemcích v důsledku zrušení stavebního povolení, přišel by tak o příjmy za dodávky elektřiny, se kterými v průběhu investice do projektu fotovoltaické elektrárny počítal. Škoda vzniklá zrušením rozhodnutí podateli by činila přibližně 280.000.000,- Kč, což jsou předpokládané příjmy z provozu FVE podatele. V daném případě by tedy zrušením rozhodnutí o umístění a povolení stavby fotovoltaické elektrárny, ze kterého podatel nabyl práva v dobré víře, vznikla podateli újma, která by nepochybně byla ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo*

veřejnému zájmu." Žalobce tedy již v průběhu přezkumného řízení výši újmy tvrdil. Výrobní FVE Malá Hraštice měla být dle zákona připojena do konce roku 2010, kdy tato výrobní měla kladné stanovisko k připojení ČEZ Distribuce, a.s., jako příslušného provozovatele distribuční soustavy, ze dne 11.8.2009 a měla rezervovaný výkon. Měla by tudíž nárok na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve výši stanovené pro zdroje uvedené do provozu od 1.1.2010 do 31.12.2010. Z toho rovněž vychází vyčíslení vznikající újmy. Výstavba nebyla zahájena v důsledku nezákonného postupu ČEZ Distribuce, a.s., kdy tato v rozporu se zákonem vydala dne 22.3.2010 negativní stanovisko k připojení, ačkoliv již dne 11.8.2009 vydala kladné stanovisko k připojení výrobní žalobce k distribuční soustavě. Rozhodnutí o nezákonnosti stanoviska ze dne 22.3.2010 se žalobce domáhal v soudním řízení vedeném u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 6 C 39/2012. Okresní soud v Děčíně vydal dne 15.2.2013 rozsudek č.j. 6 C 39/2012-138, kterým stanovil smlouvu o připojení výrobní elektřiny žalobce mezi žalobcem a spol. ČEZ Distribuce, a.s., ve znění uvedeném v rozsudku, tedy s termínem připojení do 31.12.2010. V odůvodnění rozsudku soud mimo jiné uvedl, že „stanovisko provozovatele distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 11.8.2009 nelze vzhledem ke všem okolnostem případu považovat toliko za předběžné, nýbrž za konečné a závazné. Prvotní stanovisko ze dne 11.8.2009 uvádí souhlas s připojením předmětné výrobní za podmínky splnění dalších podmínek. V případě, že tyto podmínky byly splněny a studie připojitelnosti prokázala možnost připojení, nemohl provozovatel distribuční soustavy vydat jiné, než kladné stanovisko, zvláště pak, jestliže až do předložení studie připojitelnosti již pro žadatele rezervoval příslušnou kapacitu pro připojení do distribuční soustavy." Okresní soud v Děčíně tedy žalobci přisvědčil, že negativní stanovisko ČEZ Distribuce, a.s., bylo vydané v rozporu se zákonem, a tudíž bylo povinností ČEZ Distribuce, a.s., připojit výrobní FVE Malá Hraštice k distribuční soustavě v termínu do 31.12.2010. Žalobce citované rozhodnutí Okresního soudu v Děčíně připojil jako přílohu svého podání a dodal, že v současné době probíhá řízení u odvolacího soudu.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 4 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb., provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatelé distribučních soustav jsou povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 (dále jen "zařízení") za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů (dále jen "výrobce") požádá a pokud splňuje podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

Podle § 25 odst. 11 písm. a) energetického zákona ve znění účinném do 17.8.2011 provozovatel distribuční soustavy je dále povinen připojit k distribuční soustavě zařízení každého a umožnit distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení a obchodní podmínky stanovené Pravidly provozování distribuční soustavy, s výjimkou případu prokazatelného nedostatku kapacity zařízení pro distribuci nebo při ohrožení spolehlivého provozu distribuční soustavy.

Podle § 1 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném od 1.4.2010, tato vyhláška stanoví podmínky připojení výroben elektřiny, distribučních soustav a odběrných míst zákazníků k elektrizační soustavě a způsob stanovení podílu nákladů spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu.

Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném do 31.3.2010, podmínkami připojení zařízení žadatele k přenosové nebo distribuční soustavě jsou

- a) podání žádosti o připojení,
- b) souhlasné stanovisko provozovatele přenosové nebo distribuční soustavy k žádosti o připojení, vydané postupem podle § 5, a
- c) uzavření smlouvy o připojení mezi žadatelem a provozovatelem přenosové nebo distribuční soustavy nebo změna stávající smlouvy o připojení.

Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném od 1.4.2010, podmínkami připojení zařízení žadatele k přenosové soustavě nebo distribuční soustavě jsou

- a) podání žádosti o připojení,
- b) předložení studie připojitelnosti za podmínek podle § 4a,
- c) uzavření smlouvy o připojení mezi žadatelem a provozovatelem přenosové soustavy nebo provozovatelem distribuční soustavy nebo změna stávající smlouvy o připojení.

Podle § 5 odst. 3 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném do 31.3.2010, provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy vydá do 30 kalendářních dnů ode dne obdržení žádosti o připojení podle § 4 odst. 1 nebo po obdržení všech doplňujících údajů v potřebném rozsahu podle § 4 odst. 7 stanovisko. V případě, že je nutné provést měření nebo u sítě o napěťové úrovni 110 kV ověření chodu sítě, prodlužuje se tento termín o dobu měření nebo ověření chodu sítě, maximálně však na 60 kalendářních dnů ode dne obdržení žádosti o připojení. O nutnosti provedení měření nebo ověření chodu sítě a prodloužení lhůty musí provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy informovat žadatele nejpozději do 15 kalendářních dnů ode dne obdržení žádosti o připojení.

Podle § 5 odst. 4 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném do 31.3.2010, pokud nelze zařízení žadatele připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem, vyrozumí provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy písemně žadatele o konkrétních důvodech zamítnutí jeho žádosti o připojení ve lhůtě podle předchozího odstavce. V případě, že je možné zařízení žadatele připojit za jiných podmínek, navrhne provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy v zamítavém stanovisku k žádosti o připojení jiný možný způsob připojení. Tento návrh jiného možného způsobu připojení obsahuje náležitosti stanoviska podle odstavce 2 a je nadále považován za stanovisko.

Podle § 5 odst. 5 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném od 1.4.2010, nelze-li zařízení žadatele připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem, provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel distribuční soustavy písemně sdělí tuto skutečnost žadateli do 30 dnů od podání úplné žádosti o připojení nebo ode dne předání studie připojitelnosti, pokud bylo zpracování studie připojitelnosti vyžádáno. Provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel distribuční soustavy zároveň uvede konkrétní důvody, pro které nelze zařízení žadatele připojit. Je-li však možné zařízení žadatele připojit za jiných podmínek a z obsahu žádosti nebo z okolností, za nichž byla žádost podána, lze předpokládat, že žadatel bude mít na takovém připojení zájem, provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel distribuční soustavy písemně takovou skutečnost žadateli sdělí, včetně důvodů, pro které nelze zařízení za požadovaných podmínek připojit, a předloží žadateli návrh smlouvy podle odstavce 4.

Podle § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Podle § 94 odst. 4 správního řádu jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu celé žaloby je zřejmé, že žalobce vytýká žalovanému porušení jediného zákonného ustanovení, a to ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu. Dle jeho přesvědčení došlo k naplnění podmínek pro zastavení přezkumného řízení, které jsou zakotveny ve zmíněném ustanovení správního řádu, a přezkumné řízení, které ve výsledku vyústilo ve zrušení rozhodnutí stavebního úřadu o umístění a povolení stavby fotovoltaické elektrárny (dále jen „FVE“), mělo být podle § 94 odst. 4 správního řádu zastaveno. S tímto názorem žalobce se však soud neztotožňuje.

Žalobce sice tvrdí, že práva z rozhodnutí stavebního úřadu o umístění a povolení předmětné stavby nabyl v dobré víře, toto jeho tvrzení se však nezakládá na pravdě. Soud plně přisvědčuje žalovanému, že žalobce nemohl nabýt práva z rozhodnutí stavebního úřadu o umístění a povolení stavby předmětné FVE v dobré víře, protože si při vydání tohoto rozhodnutí, jakož i v době vydání k němu se upínajícího rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 30.7.2010, musel být vědom toho, že *v dané věci nebyly splněny podmínky pro připojení předmětné FVE k distribuční soustavě*. Stavební úřad tak v dané věci vydal rozhodnutí o umístění a povolení stavby předmětné FVE v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona, protože si ve stavebním řízení neověřil účinky budoucího užívání stavby, přesněji řečeno to, zda danou stavbu bude vůbec možno užívat k účelu, ke kterému je ze své podstaty určena, tj. k výrobě elektrické energie a jejímu dodávání do sítě prostřednictvím distribuční soustavy. Nelze pochybovat o tom, že možnost připojení stavby elektrárny k distribuční soustavě je nezbytnou podmínkou budoucího užívání takové stavby.

Žalobcův poukaz na ustanovení § 25 odst. 11 písm. a) energetického zákona a v něm stanovenou povinnost provozovatelů distribuční soustavy připojit k distribuční soustavě zařízení každého, kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení, nemůže obstát, protože žalobce v dané věci podmínky připojení prokazatelně nesplnil. Jak sám konstatuje v žalobě, postup připojování je podrobněji upraven ve vyhlášce č. 51/2006 Sb., a Pravidlech provozování distribuční soustavy. Ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění

účinném k datu podání žalobcovy žádosti o připojení (15.7.2009) stanovilo tyto podmínky připojení: a) podání žádosti o připojení; b) souhlasné stanovisko provozovatele distribuční soustavy k žádosti o připojení vydané postupem dle § 5 vyhlášky; c) uzavření smlouvy o připojení mezi žadatelem a provozovatelem přenosové nebo distribuční soustavy (nebo změna stávající smlouvy o připojení). Stavební úřad však vydal rozhodnutí o umístění a povolení stavby FVE v době, kdy zde existovalo *negativní stanovisko* společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 22.3.2010 k žalobcově žádosti o připojení výrobní elektrárny Malá Hraštice a kdy žalobce *neměl uzavřenou smlouvu o připojení* se jmenovanou společností jakožto provozovatelem distribuční soustavy. Tento stav nedoznal změny ani ke dni rozhodnutí odvolacího orgánu (30.7.2010). Uzavření smlouvy o připojení mezi žadatelem a provozovatelem přenosové soustavy nebo provozovatelem distribuční soustavy bylo jednou z obligatorních podmínek připojení jak podle § 3 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném do 31.3.2010, tak i podle téhož ustanovení ve znění účinném od 1.4.2010. Žalobce v době rozhodování stavebního úřadu i odvolacího orgánu nepochybně věděl jak o negativním stanovisku společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 22.3.2010 k jeho žádosti o připojení, tak o tom, že žádná smlouva o připojení mezi ním a společností ČEZ Distribuce, a.s., uzavřena nebyla. Věděl tedy o tom, že dosud nebyly splněny podmínky připojení zařízení (předmětné FVE) k distribuční soustavě, a proto je vyloučeno, aby práva z nezákonného rozhodnutí úřadu o umístění a povolení stavby předmětné FVE nabyli v dobré víře.

Soud na tomto místě podotýká, že sám žalobce v podané žalobě výslovně konstatoval, že postup společnosti ČEZ Distribuce, a.s., spočívající ve vydání negativního stanoviska ze dne 22.3.2010 k jeho žádosti o připojení „výrazně narušuje právní jistotu žalobce ohledně připojení výrobní žalobce k distribuční soustavě.“ Tímto konstatováním žalobce nevyjádřil nic jiného, než že si vzhledem k existenci zmíněného negativního stanoviska nemohl být jist možností připojení zařízení (stavby) předmětné FVE k distribuční soustavě, což jen potvrzuje výše uvedený závěr soudu, že práva z rozhodnutí stavebního úřadu o umístění a povolení stavby předmětné FVE nemohl nabýt v dobré víře.

Veškeré námitky, jimiž žalobce brojí proti údajné nezákonnosti negativního stanoviska společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 22.3.2010 k jeho žádosti o připojení, považuje soud za irelevantní, neboť tyto námitky nemohou nijak zvrátit výše uvedený závěr o nesplnění podmínek pro připojení předmětné FVE k distribuční soustavě v rozhodné době z důvodu neexistence smlouvy o připojení mezi žalobcem a provozovatelem distribuční soustavy. Soud k těmto námitkám pro úplnost uvádí, že nesouhlasí s názorem žalobce o nemožnosti vydání negativního stanoviska provozovatele distribuční soustavy k žádosti o připojení po uplynutí lhůty zakotvené v § 5 odst. 3 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném do 31.3.2010. Žádný právní předpis, tedy ani vyhláška č. 51/2006 Sb., s uplynutím této lhůty nespojuje zánik možnosti provozovatele distribuční soustavy vydat negativní stanovisko k žádosti o připojení, jak se mylně domnívá žalobce, ani nezakládá fikci vydání kladného stanoviska v případě marného uplynutí této lhůty, z čehož je zřejmé, že tato lhůta je toliko pořádkového charakteru.

Totéž platí i pro třicetidenní lhůtu, ve které má podle § 5 odst. 5 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném od 1.4.2010, provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel distribuční soustavy písemně sdělit žadateli, že jeho zařízení nelze připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem. Z dikce zmíněného ustanovení je také zřejmé, že uvedená skutečnost může být žadateli sdělena i poté, co předloží požadovanou studii připojitelnosti („.....provozovatel distribuční soustavy písemně sdělí tuto skutečnost žadateli do 30 dnů ode dne předání studie připojitelnosti...“). Nelze tedy přisvědčit žalobcově argumentaci, že po předložení kladné studie připojitelnosti již společnost ČEZ Distribuce,

a.s., neměla prostor k uvažování, zda výrobu energie připojí či nikoliv. Společnost ČEZ Distribuce, a.s., byla v souladu s 5 odst. 5 vyhlášky č. 51/2006 Sb., ve znění účinném od 1.4.2010 oprávněna sdělit žalobci i po předání studie připojitelnosti, že jeho zařízení nelze připojit z důvodů stanovených energetickým zákonem, což také učinila ve zmíněném negativním stanovisku ze dne 22.3.2010, v němž argumentovala možným ohrožením spolehlivého provozu distribuční soustavy, tj. důvodem uvedeným v § 25 odst. 11 písm. a) energetického zákona.

Dobrou víru žalobce ohledně možnosti připojení předmětné FVE k distribuční soustavě nelze v žádném případě dovozovat z předchozího stanoviska společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 11.8.2009 k žádosti o připojení. Důvodem je především to, že toto stanovisko nenahrazuje smlouvu o připojení, která je jednou z obligatorních podmínek pro připojení předmětné FVE k distribuční soustavě (viz výše), a tudíž nemůže zhojit absenci této smlouvy v rozhodné době. Stanovisko společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 11.8.2009 navíc nepředstavuje konečné stanovisko provozovatele distribuční soustavy k žalobcově žádosti. Jedná se toliko o stanovisko předběžné a podmíněné, což je naprosto evidentní z jeho obsahu, ve kterém je jeho předběžnost výslovně konstatována, stejně jako je v něm výslovně uvedeno, že konečné stanovisko k žádosti o připojení bude vydáno teprve následně („Předběžně je možno uvést předpoklad, že daný požadavek bude možné realizovat ze stávající DS po splnění následujících podmínek“, „Konečné stanovisko k žádosti o připojení vydáme po předložení studie připojitelnosti“). Vzhledem k toliko předběžnému charakteru stanoviska ze dne 11.8.2009 a rovněž s přihlédnutím k tomu, že jeho omezená doba platnosti (do 9.2.2010) ke dni rozhodování stavebního úřadu o umístění a povolení stavby předmětné FVE vypršela, stavební úřad nemohl a neměl při svém rozhodování k uvedenému stanovisku jakkoliv přihlížet, zvláště když v té době již bylo vydáno konečné *negativní stanovisko* společnosti ČEZ Distribuce, a.s., k žalobcově žádosti o připojení. Z týchž důvodů ani žalobce nemohl na základě stanoviska ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 11.8.2009 v době rozhodování stavebního úřadu důvodně usuzovat na to, že jsou splněny podmínky připojení předmětné FVE k distribuční soustavě.

Provedení rezervace kapacity připojení, která má z povahy věci předběžný charakter, ani úhrada poměrné části nákladů na připojení ze strany žalobce nemohou nijak ovlivnit výše popsané závěry soudu o nesplnění stanovených podmínek pro připojení předmětné FVE k distribuční soustavě ke dni rozhodování stavebního úřadu a o nedostatku dobré víry na straně žalobce.

Lze shrnout, že žalovaný v souzené věci právem dovodil, že žalobce není účastníkem, který nabyl práva z nezákonného rozhodnutí stavebního úřadu o umístění a povolení stavby předmětné FVE v dobré víře. Toto zjištění vylučovalo možnost aplikace § 94 odst. 4 správního řádu, tj. zastavení přezkumného řízení, a žalovaný tedy nepochybil, jestliže přezkumné řízení podle tohoto ustanovení nezastavil.

Dodatečné doložení souhlasu A. N. a Mysliveckého sdružení Hubert jako vlastníků sousedních pozemků, jakož i dodatečné doložení souhlasného stanoviska drážního úřadu nemá naprosto žádný vliv na závěr o nedostatku dobré víry žalobce, který byl při posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí klíčový.

Soud se v dané věci nezabýval posuzováním poměru újmy, která by žalobci dle jeho tvrzení vznikla zrušením nezákonného rozhodnutí stavebního úřadu v přezkumném řízení, k újmě, která vznikla jiným účastníkům spojeného územního a stavebního řízení nebo

veřejnému zájmu. Takové posouzení považuje soud za nadbytečné vzhledem k závěru o nedostatku dobré víry na straně žalobce, který je sám o sobě dostatečným důvodem pro nemožnost aplikace § 94 odst. 4 správního řádu. Žalobce navíc v žalobě neuvedl žádné relevantní skutečnosti, na jejichž základě by soud mohl tento poměr posoudit, když bez dalšího toliko konstatoval, že výše jemu hrozící újmy dosahuje částky 280.000.000,- Kč. Až v podání ze dne 5.8.2014 osvětlil, že tato částka představuje „předpokládané příjmy z provozu FVE“, do kterých byl zahrnut též nárok na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve výši stanovené pro zdroje uvedené do provozu v roce 2010. Vzhledem k tomu, že žalobce v roce 2010 prokazatelně nesplňoval podmínky připojení předmětné FVE k distribuční soustavě stanovené zvláštním právním předpisem (viz výše), což důvodně bránilo uvedení tohoto zařízení do provozu, představuje žalobcova kalkulace předpokládaných příjmů z provozu FVE pouhý hypotetický výpočet bez reálného podkladu. Pro úplnost je nutno dodat, že konkrétní způsob, jakým dospěl k částce 280.000.000,- Kč, žalobce neuvedl ani v podání ze dne 5.8.2014, takže z jeho strany se v tomto směru jedná o pouhé ničím nedoložené tvrzení.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je proto irelevantní rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 15.2.2013 č.j. 6 C 39/2012-138, na který žalobce odkázal v podání ze dne 5.8.2014 a v němž soud vyslovil názor, že stanovisko provozovatele distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 11.8.2009 nelze vzhledem ke všem okolnostem případu považovat toliko za předběžné, nýbrž za konečné a závazné. Zmíněný rozsudek, který navíc dosud nenabyl právní moci, a neupravuje tak závazným způsobem práva a povinnosti účastníků řízení, nemění nic na tom, že v době rozhodování stavebního úřadu či odvolacího orgánu, a stejně tak i v době vydání napadeného rozhodnutí neexistovala, tj. nebyla součástí skutkového stavu, *smlouva o připojení* uzavřená mezi žalobcem a společností ČEZ Distribuce, a.s., jakožto provozovatelem distribuční soustavy. Soud pouze na okraj dodává, že se neztotožňuje se závěrem vysloveným v rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 15.2.2013 č.j. 6 C 39/2012-138 ohledně konečnosti a závaznosti stanoviska společnosti ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 11.8.2009, a to z důvodů, které ohledně tohoto stanoviska již uvedl shora.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou**

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2015

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková